

SXEDIO-B.10

30.5.1979: "ΚΑΥΓΑΣ" ΑΚΕΛ-ΕΔΕΚ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΚΑΘΕ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΧΟΥΝΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΙΩΝ ΠΡΙΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΤΟΥ 1974

Στη διάρκεια της δράσης της ΕΟΚΑ Β ο γιατρός και Πρόεδρος της ΕΔΕΚ Βάσος Λυσσαρίδης οργάνωσε και πάλι ένοπλες ομάδες-όπως συνέβη στην κρίση του Δεκεμβρίου του **1963** οι οποίες αποτέλεσαν οργανωμένο αντίβαρο ή την "αντιβία" όπως αρεσκόταν ο Πρόεδρος της Βουλής και Πρόεδρος του Ενιαίου Κόμματος Γλαύκος Κληρίδης να τις αποκαλεί.

Σ' αυτές τις ομάδες υπηρέτησαν νέοι μέλη της ΕΔΕΚ και αριστεροί.

Τα όπλα ο Βάσος Λυσσαρίδης τα θεωρούσε νόμιμα και καυχόταν ότι του τα έδωσε ο Πρόεδρος Μακάριος.

Πέντε χρόνια μετά την θύελλα, ξέσπασε "καυγάς" μεταξύ του ΑΚΕΛ και της ΕΔΕΚ γύρω από το θέμα της προσφοράς ενός εκάστου στην αντίσταση εναντίον της ΕΟΚΑ Β και του πραξικοπήματος.

Ο Γενικός Γραμματέας του ΑΚΕΛ Εζεκίας Παπαϊωάννου είπε ότι το κόμμα του ποτέ δεν είχε όπλα και ούτε είχε δώσει σ' αυτό ο Μακάριος. Αντίθετα του είχε προτείνει όπως υποστήριξε χίλιους άνδρες, χωρισμένους σε ομάδες για να τους χρησιμοποιήσει αλλά ο Μακάριος αρνήθηκε.

Η κρίση στις σχέσεις Λυσσαρίδη- ΑΚΕΛ ξέσπασε κατά τη συζήτηση στη Βουλή θέματος που σχετιζόταν με τις βρετανικές βάσεις στις **30 Μαΐου 1979**.

Η ΕΔΕΚ κατέθεσε στο Σώμα ψήφισμα για λήψη δραστικών μέτρων εναντίον των βάσεων (διακοπή κάθε διευκόλυνσης των βάσεων, καταγγελία της στάσης της Βρετανίας διεθνώς και άμεση καταβολή οφειλομένων από τη Βρετανία) το οποίο ο Γενικός Γραμματέας της ΠΕΟ και βουλευτής του ΑΚΕΛ Ανδρέας Ζιαρτίδης χαρακτήρισε ότι ισοδυναμούσε με κήρυξη πολέμου εναντίον της Αγγλίας.

Ο Βάσος Λυσσαρίδης αναφέρθηκε σε

προγραμματιζόμενη πορεία ειρήνης εναντίον των βάσεων που οργάνωνε ο ΑΚΕΛ τις επόμενες μέρες και ανέφερε ότι οι βάσεις δεν διαλύονται με ψηφίσματα, πορείες και ευλογίες.

Η συζήτηση γενικεύθηκε και σ' αυτήν έγινε ακόμα αναφορά και στον αγώνα της ΕΟΚΑ του **1955-59** με την ανάμιξη και άλλων βουλευτών.

Ο Βάσος Λυσσαρίδης είπε ότι στον αγώνα για εξάλειψη της κατοχής είναι απόλυτα συνδεδεμένος και ο αγώνας για τη διάλυση των βάσεων.

Η κρίση γενικεύθηκε και άρχισαν οι αλληλοκατηγορίες για τη στάση του καθενός στη διάρκεια του χουντικού πραξικοπήματος στην Ελλάδα και σε όσους παρέστησαν στη δεξίωση που έδωσε ο Πρόεδρος Μακάριος στο προεδρικό στη διάρκεια της επίσκεψης του δικτάτορα Γεώργιου Παπαδόπουλου στην Κύπρο.

Στη δεξίωση όπως ανέφερε ο Βάσος Λυσσαρίδης παρέστησαν και ηγετικά στελέχη του ΑΚΕΛ τα οποία έκαμαν χειραψία με τον Γεώργιο Παπαδόπουλο.

Ο Ανδρέας Ζιαρτίδης απάντησε σατιρίζοντας αρχικά τα όσα ανέφερε ο Βάσος Λυσσαρίδης σε ανακοίνωση του (**3.6.1979**): "Χειραψίες με τον κ. Τάσσο Παπαδοπουλο έκανα πολλές. Και συμβιβασμούς έκαμα μαζί του, τίμιους συμβιβασμούς, όταν ήταν υπουργός Εργασίας. Αν εννοεί τον άλλο Παπαδόπουλο της χούντας τον ξερω μόνο από τις φωτογραφίες του. Αν εννοεί τον Παπαδόπουλο της χούντας η απάντησή μου είναι ότι περιμένω κάπως ψηλότερο πολιτικό ήθος από ανθρώπους που εμφανίζονται σαν αρχηγοί..."

Ο Λυσσαρίδης φυσικά, και το διευκρίνισε και με δήλωση του την ίδια μέρα εννοούσε τον δικτάτορα Παπαδόπουλο.

Όμως η κρίση έπαιρνε διαστάσεις και στις **5** Ιουνίου τα δυο κόμματα επανήλθαν με μακρές ανακοινώσεις τους:

Εκπρόσωπος του ΑΚΕΛ αναφερόμενος στα όσα ανέφερε ο Λυσσαρίδης για χειραψίες του ΑΚΕΛ με τον δικτάτορα Παπαδόπουλο δήλωσε:

"Το πολιτικό ήθος του κ. Λυσσαρίδη είναι

γνωστό. Από καιρό είναι που ανάλαβε εργολαβικά να διαστρεβλώνε να συκοφαντεί και να ρίχνει λάσπη στο ΑΚΕΛ και την ηγεσία του. Σύμφωνα μάλιστα με δημοσιεύματα του ιδίου του Γρίβα, ανάλαβε από είκοσι και πλέον χρόνια το άχαρο έργο της διάσπασης του ΑΕΚΛ. Κι επειδή τόσο ο ίδιος όσο και οι στενοί συνεργάτες του απότυχαν οικτρά στο έργο που ανάλαβαν θεώρησε ότι το να παρουσιαστεί σαν ο μοναδικός αντιχουντικός και να λασπολογεί για την ηγεσία του ΑΚΕΛ θα έχει καλύτερα αποτελέσματα.

Το ΑΚΕΛ όμως και η ηγεσία του δεν χρειάζεται πιστοποιητικά πατριωτισμού ή αντιφασισμού από τον κ. Λυσσαρίδη, ούτε οποιοδήποτε άλλο. Για πάνω από μισό αιώνα αγωνίζεται και θυσιάζεται για το λαό για το λαό και το μοναδικό πιστοποιητικό που αναγνωρίζει είναι το πιστοποιητικό του ίδιου του λαού που το ανέδειξε σαν το μεγαλύτερο, σοβαρότερο, συνεπέστερο και πιο πεπεισμένο πολιτικό κόμμα στον τόπο.

Κι' είναι αυτό ακριβώς που δεν χωνεύει και δεν θα χωνέψει ποτέ ο κ. Λυσσαρίδης. Γι' αυτό και το μένος του "σοσιαλιστή" Λυσσαρίδη εναντίον του ΑΚΕΛ και της ηγεσίας του. Γι' αυτό και η εργολαβία της συκοφαντίας της διαστρέβλωσης και της λασπολογίας.

Ως προς το "επιχείρημα" του κ. Λυσσαρίδη στην ανταπάντηση του προς τον κ. Ζιαρτίδη το πρώτο που πρέπει να λεχθεί είναι ότι το 1967 η ΕΔΕΚ δεν υπήρχε γιατί αυτή ιδρύθηκε το 1969. Κατά συνέπεια δεν ήταν δυνατό να παρευρεθεί σε οποιαδήποτε επίσημη δεξίωση.

Αλλά και αν ακόμη ο ισχυρισμός του κ. Λυσσαρίδη είναι ορθός, εφ' όσον ο Πρόεδρος του κράτους Αρχιεπίσκοπος Μακάριος οργάνωσε επίσημη δεξίωση το να μην παρευρεθεί κανείς από εκείνους που προσκάλεσε μήπως δεν θα εξέθετε τον Μακάριο; Εκτός, εάν κατά τον κ. Λυσσαρίδη και ο Μακάριος ήταν χουντικός, εφ' όσον αυτός οργάνωσε τη δεξίωση. Από ό,τι ξέρουμε ο κ. Λυσσαρίδης οφείλει πολλά στον Μακάριο. Ακόμη και τη θέση του στη Βουλή. Μήπως τώρα

έφθασε και πάλιν η σειρά του Μακαρίου να λασπολογηθεί όπως λασπολογήθηκε από την ΕΔΕΚ με τον αφορισμό ότι όποιος αποδεχθεί τη διζωνική είναι προδότης;

Το σημερινό μένος του κ. Λυσσαρίδη κατά του ΑΚΕΛ και της ηγεσίας του δεν είναι τυχαίο. Πηγάζει επίσης κι' από το γεγονός ότι διαφωνεί ριζικά με τη γραμμή και ταχτική λύσης του Κυπριακού που είναι ταυτόχρονα και διαφωνία του με τη γραμμή Μακαρίου που τόσο κορδώνει ότι υποστηρίζει".

Ο Λυσσαρίδης απάντησε αμέσως με μια μακρά ανακοίνωση:

"Η ηγεσία του ΑΚΕΛ έδειξε τώρα καθαρά το πρόσωπο της. Χρόνια χρησιμοποιούσε το συκοφαντικό ψίθυρο. Τώρα βγήκε στην επιφάνεια κι έτσι αποδείχθηκε η πραγματική της υφή. Οποιος δεν συμφωνεί μαζί της είναι ανήθικος, διασπαστής, ύποπτος. Δεν ξέρω ποια θα ήταν η τύχη των αντιπάλων της αν είχαν περισσότερες δυνατότητες.

Να θυμίσουμε (ή ν' αναδημοσιεύσουμε) τι έγγραφαν για τον "φασίστα" τον "διχτάτορα" Μακάριο, ακόμα και μετά τον εθνικο-απελευθερωτικό αγώνα;

Η ηγεσία του ΑΚΕΛ αρνήθηκε τον εθνικο-απελευθερωτικό αγώνα αυτού του λαού και τώρα προσπαθεί να τον αμαυρώσει. Η ηγεσία του ΑΚΕΛ συμβιβάστηκε με την "εθνική κυβέρνηση" (την χούντα) και τώρα αναζητεί την προστασία του νεκρού "διχτάτορα" Μακαρίου γιατί αυτός έδωσε δεξίωση. Επίσημες κυβερνήσεις δίνουν δεξιώσεις. επαναστατικές ηγεσίες τοποθετούνται ανάλογα.

Η ηγεσία του ΑΚΕΛ εξίσωσε τη βία και την ένοπλη αντίσταση του λαού. Η ηγεσία του ΑΚΕΛ συμβιβάστηκε με το μεταπραξικόπημα και ονόμασε τον αρχηγό του "καλό καραβοκύρη". Η ηγεσία του ΑΚΕΛ υποδούλωσε το εργατικό κίνημα στη δεξιά και το μετάρειψε σε ουραγό προβάλλοντας αυτό σαν εθνική αναγκαιότητα.

Τώρα επικαλούνται "δημοσιεύματα" του Γρίβα τα οποία αγνώω. Καλή και αξιόπιστη πηγή διάλεξε η

ηγεσία του ΑΚΕΛ. Οσον αφορά τον Γρίβα υπενθυμίζω ότι είναι οι άνθρωποι του Γρίβα που δολοφόνησαν τον Φωτίου και που προσπάθησαν επανειλημμένα να δολοφονήσουν τον Λυσσαρίδη. Κάποιοι άλλοι εξίσωσαν την παράνομη βία του Γρίβα με την αντιστασιακή προσπάθεια υπό την αιγίδα του Μακαρίου.

Οσον αφορά το ποιος ήταν αντιχουντικός υπενθυμίζω ότι ηγεσία του ΑΚΕΛ συμφώνησε να πνιγεί η φωνή της ΕΔΕΚ και να μη απαιτήσει στη Βουλή για τις φασιστικές επιθέσεις της 21ης τ' Απρίλη.

Η ηγεσία του ΑΚΕΛ- πέραν της επιθετολογίας και της λασπολογίας σε άλλους- καμιά κατηγορία δεν απέσεισε. Δεν απάντησε αν πιστεύει ότι η αποικιοκρατία δημιουργεί μόνιμα δικαιώματα, αν συμφωνίες που επιβλήθηκαν στη διάρκεια της αποικιοκρατίας ισχύουν αν γίνονται αγώνες χωρίς πρακτικά μέτρα κ.τ.λ.

Το μόνο που κατάφεραν είναι αφού παραδέχθηκαν ότι έκαμαν χειραψία με τον Παπαδόπουλο να κρύβονται πίσω από το πρόσχημα ότι κλήθηκαν από τον Μακάριο. Κι ο Λυσσαρίδης κλήθηκε, μα αρνήθηκε. Κι' ο Μακάριος ιδιαίτερα εξέφρασε την ικανοποίηση του. Η ΕΔΕΚ δεν υπήρχε το 1967 αλλά η ηγεσία της υπήρχε και αρνήθηκε να υποδεχθεί τους χουντικούς.

Η ηγεσία του ΑΚΕΛ λέγει: "Αλλά και αν ακόμη ο ισχυρισμός του κ. Λυσσαρίδη είναι ορθός" (για την επαφή με τον Παπαδόπουλο) κλπ. Μα η ηγεσία του ΑΚΕΛ δεν ξέρει ΑΝ είναι ορθός; Γιατί στρουθοκαμηλίζει; Δεν ξέρουν ΑΝ πήγαν; Είναι ορθός ο ισχυρισμός. Οσον αφορά τη θέση μου στη Βουλή την οφείλω στον λαό. Ισαίσα. Αν οι θέσεις μας δεν είναι όσες έπρεπε είναι γιατί η ηγεσία του ΑΚΕΛ εξεβίαζε ότι θάσπαζε τη συνεργασία σαν δινόντουσαν περισσότερες έδρες στην ΕΔΕΚ τις οποίες παραχωρούσε στο ΔΗΚΟ, αδιαφορώντας ότι αυτό θα ενίσχυε τον Συναγερμό.

Ναι. Υπάρχει διαφωνία με την ηγεσία του ΑΚΕΛ. Γιατί εμείς δεν δεχόμαστε νέες παραχωρήσεις. Δεν δεχόμαστε "νέα τολμηρά βήματα" και μάλιστα ακαθόριστα. Δεν δεχόμαστε εξελιχτική ομοσπονδία.

Δεν δεχόμαστε να μετατρέψουμε το πολιτικό θέμα της Κύπρου σε νομικιστικό. Δεν δεχόμαστε ν' απεμπολήσουμε το δικαίωμα κανενός πρόσφυγα να γυρίσει στο σπίτι του. Δεν δεχόμαστε κατοχικά τετελεσμένα με το ένα ή το άλλο πρόσχημα.

Ας ξεκαθαρίσει η ηγεσία του ΑΚΕΛ τι νέες υποχωρήσεις εισηγείται και πού επί τέλους βρίσκεται το τελευταίο όριο υποχώρησης του μια και κάθε φορά μεταδίδεται. Εγκυκλοπλήθησαν οι οδυνηρές προτάσεις του **1977**; Και τι προτείνουν τώρα;

Μόνο με τα επίθετα δεν πείθουν κανένα. Ούτε με το να δημοσιεύουν μόνο τις δικές τους ανακοινώσεις. Φοβούνται τόσο πολύ και τους δικούς τους ακόμα αναγνώστες;"

Η ρήξη ΑΚΕΛ-ΕΔΕΚ έπαιρνε διαστάσεις ανοικτού πολέμου ο οποίος γενικευόταν σε όλη την πορεία των σχέσεων των δυο κομμάτων ή και των ηγετών τους.

Ετσι το ΑΚΕΛ με μια νέα ανακοίνωση του κατηγορήσε τον Πρόεδρο Μακάριο ότι έδωσε όπλα στο Λυσσαρίδη και σχημάτισε ένοπλες ομάδες, οι οποίες με τις ομάδες του Σαμψών και του Γιωρκάτζη έφεραν την "πράσινη γραμμή" και τον Αττίλα.

Ανέφερε το ΑΚΕΛ:

" Ο κ. Λυσσαρίδης υποτιμά και ειρωνεύεται τον μαζικό παλλαϊκό αγώνα. Με τον οπλισμό που του έδωσε ο Μακάριος σχημάτισε με τις ομάδες του ένοπλες ομάδες, τις οποίες μαζί με τις ομάδες του Γιωρκάτζη και του Σαμψών, διεξήγαγαν το **1963-64** "απελευθερωτικό αγώνα" εναντίον των τουρκοκυπρίων, με αποτέλεσμα να μας φέρουν την πράσινη γραμμή και τελικά τον Αττίλα. Γιατί έχει και ο κ. Λυσσαρίδης τις ευθύνες του για ό,τι κακό έχει συμβεί σ' αυτό τον τόπο".

Το ΑΚΕΛ λέγει επίσης ότι οι τέσσερις έδρες που πήρε η ΕΔΕΚ στις τελευταίες εκλογές "είναι πολλές της".

Ανέφερε το ΑΚΕΛ στην ανακοίνωση του:

"Εκπρόσωπος του ΑΚΕΛ ερωτηθείς να σχολιάσει χθεσινή απάντηση του κ. Λυσσαρίδη δήλωσε:

Ο κ. Λυσσαρίδης έχασε την ψυχραιμία του, γιατί θίγηκε ο μικροαστικός εγωϊσμός του και συνεχίζει ακατάσχετος τον κατήφορο της κατασυκοφάντησης, της ελεεινολογίας και της εκτόξευσης λάσπης εναντίον του ΑΚΕΛ και της ηγεσίας του. Δεν θα τον ακολουθήσουμε στον κατήφορο που πήρε.

Συνεπής προς το άχαρο έργο που ανέλαβε απέναντι σε κάποιους κρυφούς και φανερούς αντικομμουνιστές, ξεσπάθωσε σε μια ανίερη προσπάθεια να μειώσει το κύρος του ΑΚΕΛ, την δύναμη του κομμουνισμού στην Κύπρο. Εκεί που απότυχαν να κάμουν η ΣΙΑ, οι βρετανοί αποικιστές, ο Γρίβας, ο Γιωρκάτζης, η ΕΟΚΑ Β και τόσοι άλλοι φανατικοί αντικομμουνιστές προσπαθεί τώρα να το πετύχει ο "σοσιαλιστής" Λυσσαρίδης, με ακροαριστερά ψευδοεπαναστατικά τροτκιστικά συνθήματα και πολιτικούς τυχοδιωκτιμούς.

Τον διαβεβαιώνουμε όμως ότι η προσπάθεια του αυτή θα παραμείνει άκαρπη. Δεν είναι ούτε ο πρώτος ούτε ο τελευταίος που ανέλαβε να διαδραματίσει τέτοιου είδους ύποπτο ρόλο. Είναι το χαρακτηριστικό όλων των μικροαστών "επαναστατών" και πολιτικών τυχοδιωχτών. Και είναι αμφίβολο κατά πόσον απλά και τίμια μέλη της ΕΔΕΚ ή ακόμα και της ηγεσίας συμφωνούν και επιδοκιμάζουν αυτόν τον αντικομμουνιστικό κατήφορο και τον ρόλο που ανάλαβε να διαδραματίσει ο κ. Λυσσαρίδης".

Αυτά που υποστηρίζει ο κ. Λυσσαρίδης δεν είναι επανάσταση, αλλά αντιεπανάσταση και εξηγούμεστε. Ο κ. Λυσσαρίδης θεωρεί το μαζικό παλλαϊκό απελευθερωτικό αγώνα σαν άρνηση. Το ΑΚΕΛ κατά τον κ. Λυσσαρίδη δεν έκαμε αγώνα. Γι' αυτό κι' οι βρετανοί ιμπεριαλιστές το κήρυξαν παράνομο το 1955, συνέλαβαν την ηγεσία του και πολλές δεκάδες στελέχη του Κόμματος και τους έκλεισαν στα στρατόπεδα, έκαναν κατάσχεση την περιουσία του κι έκλεισαν τις εφημερίδες του. Γι' αυτό κι' έκαμαν το ίδιο με τις μαζικές οργανώσεις της ΑΟΝ, της ΕΑΚ, της Οργάνωσης Δημοκρατικών Γυναικών. Και εφ' όσον το ΑΚΕΛ δεν

έκαμε αγώνα ποιος έκαμε τις παναπεργίες, τις μαζικές διαδηλώσεις και συγκρούσεις με τις αποικιοκρατικές δυνάμεις; Δεν ήταν το ΑΚΕΛ; Και ποιος ήταν ο πρώτος νεκρός που έπεσε στη Λεμεσό σε τέτοιες εκδηλώσεις; Λίγα είναι τα μέλη και στελέχη του ΑΚΕΛ που σκοτώθηκαν μέσα στην τελευταία 25ετία;

Οι άλλοι όμως που έκαμαν αγώνα δεν τους έκλεισαν καμιά εφημερίδα. Ούτε βέβαια και την "Τάϊμς Οφ Σάϋρους" που υποστήριζε την ΕΟΚΑ και συκοφαντούσε το ΑΚΕΛ και την ηγεσία του.

Ο κ. Λυσσαρίδης ειρηνεύεται και περιφρονεί μάλιστα τον μαζικό παλλαϊκό αγώνα, όπως ειρωνεύτηκε και την προχθεσινή μεγαλειώδη Πορεία Ειρήνης. Για τον κ. Λυσσαρίδη ένας και μοναδικός είναι ο απελευθερωτικός αγώνας κι' αυτός είναι ο ένοπλος.

Όμως η ίδια η ζωή διαψεύδει παταγώδικα την θεωρία του κ. Λυσσαρίδη ότι μόνο με τα όπλα απελευθερώθηκαν λαοί. Και το πιο πρόσφατο παράδειγμα μάλιστα στην γειτονιά μας, είναι το Ιράν.

Σ' αυτή τη χώρα ο άοπλος λαός τάβαλε με μισό περίπου εκατομμύριο στρατό του Σάχη, οπλισμένο με τα πιο σύγχρονα όπλα και βγήκε νικητής. Τάβαλε με τα τανκς, τα αυτόματα, τα αεροπλάνα του Σάχη και νίκησε. Ο λαός, ο μαζικός παλλαϊκός αγώνας νίκησε.

Μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο είναι δεκάδες οι λαοί της Ασίας και της Αφρικής που κέρδισαν την ανεξαρτησία τους χωρίς να ρίξουν έστω και ένα πυροβολισμό. Και πάλιν με τα μαζικό, παλλαϊκό αγώνα, έχοντας ταυτόχρονα μαζί τους τον ευνοϊκό άνεμο της αντιφασιστικής νίκης του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου και την συμπαράσταση και υποστήριξη του σοσιαλιστικού και του παγκόσμιου προοδευτικού κινήματος.

Το ΑΚΕΛ δεν υποστηρίζει ότι δεν χρειάζεται και ο ένοπλος αγώνας. Υπάρχουν περιπτώσεις που χρειάζεται. Τα όπλα όμως δεν είναι παιχνίδι. Είναι το έσχατο των εσχάτων μέσο που μπορεί να χρησιμοποιήσει κανείς. Κι όταν τελικά καταλήξει σε απόφαση να το χρησιμοποιήσει πρέπει να υπολογίσει

σωστά το ισοζύγιο των δυνάμεων και κατά πάσα πόσο μπορεί να κερδίσει τον αγώνα με τα όπλα. Διαφορετικά ο εχθρός θα τον κερδίσει σε βάρος του. Αυτό επιβεβαιώθηκε και επιβεβαιώνεται καθημερινά τόσο από τη διεθνή πείρα όσο και από την κυπριακή πραγματικότητα.

Ο κ. Λυσσαρίδης υποτιμά και ειρωνεύεται τον μαζικό παλλαϊκό αγώνα. Με τον οπλισμό που του έδωσε ο Μακάριος σχημάτισε τις δικές του ένοπλες ομάδες, οι οποίες μαζί με τις ομάδες του Γιωρκάτζη και του Σαμπών διεξήγαγαν το **1963-64 "απελευθερωτικό αγώνα"** εναντίον των τουρκοκυπρίων με αποτέλεσμα να μας φέρουν την πράσινη γραμμή και τελικά τον Αττίλα. Γιατί έχει και ο κ. Λυσσαρίδης τις ευθύνες του για ό,τι κακό έχει συμβεί σ' αυτό τον τόπο.

Κατά τον κ. Λυσσαρίδη αυτός είναι ο μόνος που αντιστάθηκε στη χούντα και το χουντικό πραξικόπημα και έδωσε θύματα όπως λέει. Ομως μέχρι σήμερα δεν είδαμε ούτε ένα κατάλογο με τα ονόματα των θυμάτων της ΕΔΕΚ. Οι εκατοντάδες τα θύματα της τελευταίας πενταετίας είναι του ΑΚΕΛ και των άλλων πατριωτικών δημοκρατικών δυνάμεων του λαού. Κι ως μην έδωσε ο Μακάριος έστω και ένα πιστόλι στις χιλιάδες εθελοντές του ΑΚΕΛ που έδωσαν το παρόν τους για να υπερασπίσουν τη δημοκρατία. Αδιάψευστος μάρτυρας το "Χρονικό του Αγώνα" που εξέδωσε η Κ.Ε. του ΑΚΕΛ.

Ως προς τοις έδρες που διεκδικούσε ο κ. Λυσσαρίδης στη Βουλή στις εκλογές του **1976** εμείς λέμε ότι κι' αυτές που πήρε είναι πολλές του, γιατί δεν διαθέτει τέτοια δύναμη μέσα στο λαό. Εξ άλλου σε δυο χρόνια θα έχουμε και πάλιν βουλευτικές εκλογές και ο κ. Λυσσαρίδης μπορεί να διεκδικήσει μόνος του όλες τις βουλευτικές έδρες αν θέλει. Ετσι δεν θάχει και παράπονο ότι του ήρθαν λίγες οι **4** έδρες που πήρε.

Ο κ. Λυσσαρίδης διαφωνεί με την γραμμή λύσης του Κυπριακού, όπως αυτή εγκρίθηκε από το Εθνικό-Υπουργικό. Διαφωνεί ουσιαστικά με τις συνομιλίες. Θέλει να λύσει το κυπριακό με τα όπλα, όπως "έλυσε" ο Γρίβας κι η ΕΟΚΑ Β. Διαφώνησε με τις πρώτες

προτάσεις που υποβλήθηκαν το 1976. Διαφώνησε με τις δεύτερες προτάσεις που υποβλήθηκαν από την ελληνοκυπριακή πλευρά το 1977. Κι' εφ' όσον κατά τον κ. Λυσσαρίδη η υποβολή αυτών των προτάσεων ισοδυναμεί με προδοσία, το λογικό συμπέρασμα είναι ότι ο αρχιπροδότης είναι ο Μακάριος στον οποίο ανήκει βασικά η πατρότητα αυτών των προτάσεων. Διαφωνεί και σήμερα ακόμη ο κ. Λυσσαρίδης. Και ποια είναι η γραμμή του; Παραπαίει. Το βέβαιο είναι πως με τη ταχτική του που είναι ο πολιτικός τυχωδιωχτισμός και ο άκρατος σωβινισμός, μεθοδεύεται στην καλύτερη περίπτωση η διπλή ένωση και στη χειρότερη η πλήρης τουρκοποίηση της Κύπρου.

Το ΑΚΕΛ με την πολύχρονη αγωνιστική του πορεία και πείρα απτότητα κι' ανεπηρέαστα από τη λάσπη που εκτοξεύει ο κ. Λυσσαρίδης και σε συνεργασία με όλες τις πατριωτικές δημοκρατικές δυνάμεις, θα συνεχίσει τον αγώνα για τη λύση του κυπριακού με βάση τη γραμμή και ταχτική που χάραξε το Εθνικό-Υπουργικό υπό την προεδρία του αειμνήστου προέδρου Μακαρίου".

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΛΥΣΣΑΡΙΔΗ

Ο Βάσος Λυσσαρίδης απαντώντας έκαμε την ακόλουθη δήλωση:

" Η ηγεσία του ΑΚΕΛ δεν είναι μόνο αξιολύπητη και αξιοθρήνητη, αλλά και μικρή και ταπεινή. Τολμούν να μιλούν για αγώνες, αφού καταπρόδωσαν τον εθνικο-απελευθερωτικό αγώνα αυτού του λαού, αφού διάγραφαν τα δικαιώματα της εργατικής τάξης μέσα στη Βουλή, αφού προσπάθησαν να ευνουχίσουν τον λαό με τη θεωρία πως ο λαός στην Κύπρου δεν πρέπει να πάρει εξουσία, γιατί αυτό θα φέρει την αντίδραση των ιμπεριαλιστών, άρα ο λαός θα κυβερνήσει όταν το αποφασίσει ο ιμπεριαλισμός.

Προσπαθούν να διαστρέψουν την Ιστορία και ξεχνούν πόσο μικρός είναι ο τόπος και πόσο γνωστός είναι ο βίος και η πολιτεία του καθενός. Αντί για

επιχειρήματα παραθέτουν επίθετα: "Μικροαστός", "τυχοδιώκτης", "τροτκιστής" κλπ. Πόσο μας θυμίζει αυτή η τακτική καταπιεστικές περιόδους που καταδικάστηκαν απ' όλο το παγκόσμιο κίνημα, η ηγεσία του ΑΚΕΛ (αναλλοίωτη από εκείνη την εποχή) παραμένει στις ίδιες μεθόδους. Φαντάζομαι τι θα συνέβαινε σ' όλους αυτούς τους "τυχοδιώκτες και υπόπτους" αν η ηγεσία του ΑΚΕΛ βρισκόταν στην εξουσία. Τέτοια "δημοκρατία και λαοκρατία" προβάλλει ηγεσία του ΑΚΕΛ με τη συμπεριφορά της, προσφέροντας κακή υπηρεσία και στις ιδέες που υποτίθεται ότι προσπαθεί να προβάλλει.

Η ηγεσία του ΑΚΕΛ ποτέ ακόμα δεν απάντησε στο ερώτημα αν η αποικιοκρατία δημιουργεί δικαιώματα, αν οι λαοί πρέπει να δεσμεύονται με συμφωνίες που τους επιβλήθηκαν, πριν από την αποχώρηση της αποικιοκρατικής δύναμης, αν αγώνες διεξάγονται χωρίς πρακτικά μέτρα κτλ.

Νομίζει πως μιλά με ηλίθιο λαό όταν διαστρεβλώνει τόσο φανερά την αλήθεια και τρέμει ακόμα και τους δικούς της οπαδούς προς τους οποίους δεν τολμά να ανακοινώσει τις απόψεις, τις οποίες άδικα και άστοχα προσπαθεί να αντικρούσει.

Η ηγεσία του ΑΚΕΛ πρέπει ν' αναζητήσει πράχτορες ξένων ιμπεριαλιστικών συμφερόντων μέσα στις δικές της τάξεις, γιατί πολλές φορές η πολιτική της συνταυτίσθηκε με τα πολιτικά προγεφυρώματα. Όταν συμφωνούσαν για την βία και την αντιβία, όταν εξυμνούσαν το μεταπραξικόπημα και τώρα όταν η πολιτική των νέων υποχωρήσεων συνταυτίζεται απόλυτα με την πολιτική της προγεφυρωματικής δεξιάς. Είμαι βέβαιος πως οι τίμιοι οπαδοί του ΑΚΕΛ έχουν απαυδήσει από τους πολιτικούς ακροβατισμούς της ηγεσίας που μετατράπηκε σε νεροκουβαλητή της άκρας δεξιάς.

Η ηγεσία του ΑΚΕΛ δεν πρέπει να μιλά για επανάσταση ή αντιεπανάσταση γιατί η όλη διαδρομή της υπήρξε μια άρνηση της επανάστασης και φραστική "αριστερή" τοποθέτηση που επέτρεπε πάντα στην δεξιά

να καθορίζει κατά το δοκούν καταστάσεις.

Η ηγεσία εξύβρισε τον εθνικό απελευθερωτικό αγώνα του Κυπριακού λαού επί κεφαλής του οποίου βρισκόταν ο Μκαάριος, ειρωνεύθηκε τους μελλοθάνατους αγωνιστές του εθνικο-απελευθερωτικού αγώνα, έκανε "αυτοκριτική" και τώρα επανέρχεται για να κατασπιλώσει αυτό τον αγώνα για να δικαιώσει την δική της αρνητική τοποθέτηση. Ομως άλλη θα ήταν η έκβαση του αγώνα αν ηγεσία του ΑΚΕΛ δεν απέκλειε τη μεζική συμμετοχή της εργατικής τάξης στον εθνικο-απελευθερωτικό αγώνα, όπως ήταν καθήκον της να πράξει.

Η ηγεσία του ΑΚΕΛ εξύβρισε χυδαιότατα τον Μακάριο για να τον αγκαλιάσει σε λίγο, να τον εγκαλείψει για χάρη του Κληρίδη και να τον ξανααγκαλιάσει όταν παρά τις συμβουλές της ξαναγύρισε στην Κύπρο.

Η ηγεσία του ΑΚΕΛ αντιτάχθηκε στην ουσία στην ένοπλη αξιοποίηση του λαού για αντιμετώπιση του φασισμού.

Τώρα μιλούν για νεκρούς της αντίστασης. Για νάχεις νεκρούς περέπει νάχεις πολεμήσει. Για νάχεις πολεμήσει πρέπει να είχες όπλα. Είχε όπλα η ηγεσία του ΑΚΕΛ; Αν όχι πως αντιστάθηκε; Κι ως μη καταφεύγει στον στροθοκαμηλισμό ότι πήραν από την αστυνομία, γιατί η αστυνομία δεν είχε αρκετά να εξοπλίσει τις δικές της δυνάμεις. Πολέμησαν πού; Στην Αρχιεπισκοπή; Στο Καϊμακλί; Αν θέλουν να τους χαρίσουμε νεκρούς να το κάνουμε. Αλλά τότε πρέπει να μάθουν να τιμούν τους νεκρούς μιας ένοπλης αντίστασης και όχι να ειρωνεύονται τον ένοπλο αγώνα ενός λαού ή να τον αποκαλούν αντιεπαναστατικό, τροτκισμό και ό,τι άλλο εφεύρει η σοφή κεφαλή της ηγεσίας του ΑΚΕΛ.

Συμβιβάστηκαν απόλυτα με το μεταπραξικόπημα και σήμερα έχουν στην ουσία την ίδια ακριβώς γραμμή αναφορικά με "νέες παραχωρήσεις", εξελιχτικές ομοσπονδίες και νομικιστική τοποθέτηση του κυπριακού".

Προσπαθούν με αναίδεια χιλίων πιθήκων να πουν ότι η ΕΔΕΚ αρνείται την αξία του μαζικού παλλαϊκού αγώνα. Αντίθετα, η ΕΔΕΚ πιστεύει ακράδαντα στον μαζικό παλλαϊκό αγώνα. Αλλωστε και η λαϊκή αντίσταση είναι μια μορφή μαζικού παλλαϊκού αγώνα.

Όσον αφορά το Ιράν φαίνεται πως η ηγεσία του ΑΚΕΛ έχει την εντύπωση ότι δεν χύθηκε ούτε σταγόνα αίματος για τη λευτεριά από τον Σάχη, να τους λυπηθούμε;

Να τους θυμήσουμε ότι πάλι μας κατηγορήσαν- η ταχτική του ψιθύρου είναι παλιά ειδικότητα της ηγεσίας του ΑΚΕΛ- γιατί εκπαιδεύαμε αφρικανούς στην Κύπρο και διαχώρισαν τις ευθύνες τους απ' αυτήν την "αντεπαναστατική" ενέργεια, ή όταν αρνήθηκαν να παρευρεθούν στη επιμνημόσυνη τελετή του αγωνιστή της Παλαιστίνης Άμπου Σάμι για να μη παρεξηγηθούν, ή ότι μετέδωσαν στον κ. Κληρίδη τις συνομιλίες ΑΚΕΛ-ΕΔΕΚ μόλις ο κ. Κληρίδης ανέλαβε εξουσία κι' έτσι ο κ. Κληρίδης είπε ότι όλα τα κόμματα τον υποστήριζαν πλην της ΕΔΕΚ;

Η ηγεσία του ΑΚΕΛ ειρωνεύεται και την αντίσταση ενάντια στην τουρκική ανταρσία. Θυμάμαι η ηγεσία του ΑΚΕΛ για μια επίσκεψη στα γραφεία μου τα διαμειφθέντα ή προτιμούσαν τη διάλυση του κυπριακού κράτους; Την πράσινη γραμμή δεν την απέρριψε η ηγεσία του ΑΚΕΛ αλλά εμείς.

Η ηγεσία του ΑΚΕΛ εκδίδει Χρονικά Αγώνα που πλαστογραφούν την Ιστορία εμείς όμως γράφουμε Ιστορία με το αίμα μας.

Όσον αφορά τις έδρες πραγματικά ως αναμένουμε τις εκλογές με απλή αναλογική (αν εξακολουθεί η ηγεσία του ΑΚΕΛ να την υποστηρίζει) για να διαλύσει πολλούς μύθους.

Όσον αφορά τις έδρες του Κυπριακού με "τα όπλα" γνώριμη πια τακτική της ηγεσίας του ΑΚΕΛ. Για να ματαιώσει την αμυντική θωράκιση (αλήθεια γιατί;) και την πολιτοφυλακή, προσπαθούσε να ταυτίσει με επιθετικό πόλεμο ενάντια στην Τουρκία, όπως ταύτισε το σταμάτημα διευκολύνσεων στις βάσεις με πόλεμο

ενάντια στη Μεγάλη Βρετανία. Ναι. Η ΕΔΕΚ διαφώνησε με τις προτάσεις του 1977 και ανοιχτά εξέθεσε τους λόγους. Η ηγεσία του ΑΚΕΛ ισχυριζόταν πως αν η Τουρκία δεν ανταποκρινόταν θ' αποσύραμε τις προτάσεις. Εμείς ανταπαντούσαμε ότι αυτό δεν ήταν δυνατό. Έτσι οι προτάσεις ισχύουν. Όπως σήμερα η ηγεσία του ΑΚΕΛ μιλάει για νέες παραχωρήσεις. Αρα θεωρεί τις προτάσεις του 1977 ξεπερασμένες. Γιατί δεν μας λέει τι προτείνει τώρα; Ποιες είναι οι νέες παραχωρήσεις. Οσον αφορά τον Μακάριο θάπρεπε να ντρέπονται και να τον αναφέρουν όταν τόσες φορές τον καταπρόδωσαν. Ο Μακάριος μας έδωσε σαφή ερμηνεία των προτάσεων του 1977 στην τελευταία του ομιλία.

Συμφωνεί η ηγεσία του ΑΚΕΛ με αυτή την ερμηνεία;

Οσον αφορά το ποιος ρίχνει λάσπη αν οι λέξεις δεν έχουν χάσει τη σημασία τους, θα πρέπει να γελά και το παρδαλό κατσίκι. Γιατί το μόνο στο οποίο η ηγεσία του ΑΚΕΛ είναι ασυναγώνιστή είναι η λασπολογία. Αυτή την ειδικότητα κανείς δεν μπορεί να τους την αμφισβητήσει".

Όμως η "μάχη" έπαιρνε όλο και μεγαλύτερη έκταση...